

บทที่ 4

การอภิปรายผลการวิจัย

การนำเสนอผลการศึกษาเรื่อง ผลการใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทยของเด็กบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดสุราษฎร์ธานี และจังหวัดชุมพร ในบทนี้จะกล่าวถึง วัตถุประสงค์ สมมติฐาน วิธีดำเนินการวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ซึ่งได้สรุปไว้ตามลำดับ ดังนี้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเปรียบเทียบผลการอ่านออกเสียงคำของเด็กบกพร่องทางการเรียนรู้ ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทยโดยการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง
2. เพื่อเปรียบเทียบผลการเขียนสะกดคำของเด็กบกพร่องทางการเรียนรู้ ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทยโดยการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง

สมมติฐานของการวิจัย

1. ผลการอ่านออกเสียงคำของเด็กบกพร่องทางการเรียนรู้หลังการใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทยโดยการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง สูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทย
2. ผลการเขียนสะกดคำของเด็กบกพร่องทางการเรียนรู้ หลังการใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทยโดยการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง สูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งจิตแพทย์วินิจฉัยเป็นโรคบกพร่องทางการเรียนรู้ (Learning Disability) โรงเรียนกวนทองเมือง โรงเรียนวัดสุทธิขลาราม โรงเรียนไทย-รัฐวิทยา 77 จังหวัดสุราษฎร์ธานี โรงเรียนบ้านห้วยชัน จังหวัดชุมพร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 จำนวน 25 คน เลือกโดยเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling)

แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi Experimental Research) โดยใช้รูปแบบการวิจัยการทดลอง เรียกว่า ทดสอบก่อนและหลังกับกลุ่มเดียว (One – group pretest-posttest desing)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะภาษาไทยการอ่านออกเสียงคำและการเขียนสะกดคำ เป็นแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำ และการเขียนสะกดคำ ประกอบด้วยใบความรู้, ใบงาน ทั้ง 20 ชุด โดยแบ่งเป็นชุดในเรียน 10 ชุด และชุดทบทวนที่บ้าน 10 ชุด
2. แบบวัดความรู้ การอ่านออกเสียงคำ และการเขียนสะกดคำเป็นแบบวัดความรู้เกี่ยวกับการอ่านออกเสียงคำ ตัวพยัญชนะ มาตราตัวสะกด แม่ ก.กา มาตราตัวสะกด แม่กก, กก, กค, กข, กม, กน, เกย และแม่เกอว เป็นการอ่านออกเสียงคำ 15 ข้อ และการเขียนสะกดคำ 15 ข้อ รวมจำนวน 30 ข้อ

การดำเนินการทดลอง และการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลอง และเก็บรวบรวมตามขั้นตอน

- ระยะที่ 1 ขั้นเตรียมการทดลอง
- ระยะที่ 2 ขั้นการทดลอง
- ระยะที่ 3 ขั้นการประเมินผลการทดลอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อสิ้นสุดการทดลอง ทำการรวบรวมข้อมูลและตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลก่อน และหลังการทดลอง ตรวจสอบให้คะแนน สร้างคู่มือลกรหัสข้อมูลวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปในการคำนวณสถิติดังต่อไปนี้

1. หาค่าคะแนนเฉลี่ย (Arithmetic Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standand Deviation) ของคะแนนที่วัดได้จากกลุ่มทดลองทั้งก่อนและหลัง
2. หาค่าการทดสอบค่าที่แบบกลุ่มตัวอย่างไม่อิสระต่อกัน (t-test for Dependent Groups) ของคะแนนที่วัดได้เพื่อทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

ผลการวิจัย สรุปได้ดังนี้

1. ผลการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนที่เด็กบกพร่องทางการเรียนรู้ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังการใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทยการอ่านออกเสียงคำ โดยการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ผลการเขียนสะกดคำของนักเรียน ที่เด็กบกพร่องทางการเรียนรู้ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังการทดลองใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทยการเขียนสะกดคำ โดยการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผลการทดลอง

จากสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า ผลการอ่านออกเสียงคำและการเขียนสะกดคำของเด็กบกพร่องทางการเรียนรู้ หลังการใช้แบบฝึกทักษะทางภาษาไทยโดยการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกทักษะทางภาษาไทย ผลการทดลองปรากฏว่านักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีผลการเรียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิจัยปรากฏเช่นนี้เนื่องจาก ผลการเรียนรู้ดีขึ้น เพราะว่าแบบฝึกที่ผู้วิจัย ผู้ปกครอง ครูสร้างขึ้นนั้นมีลักษณะจูงใจผู้เรียน คือได้เรียงลำดับความรู้จากง่ายไปยาก เพื่อดึงดูดความสนใจของเด็กนักเรียนเป็นการกระตุ้นให้ติดตามต่อไปทำให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการทำแบบฝึกนอกจากนั้นการใช้แบบฝึกที่มีเนื้อหาสั้นๆจะช่วยให้เด็กเรียนมาเมื่อโดยเริ่มจากการเรียนรู้ตัวพยัญชนะทั้ง 44 ตัว การอ่านออกเสียงคำ และการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด ทั้ง 9 มาตราคือ มาตราตัวสะกดแม่ ก.กา มาตราตัวสะกดแม่ก ก มาตราตัวสะกดแม่กง มาตราตัวสะกดแม่กม มาตราตัวสะกดแม่กน มาตราตัวสะกดแม่กบ มาตราตัวสะกดแม่เกย และมาตราตัวสะกดแม่เกอว ซึ่งเป็นแบบฝึกที่ช่วยให้นักเรียนได้พบเห็นคำที่คุ้นเคยพบเห็นบ่อย เป็นแบบฝึกการอ่านออกเสียงคำและการเขียนสะกดคำ 20 ชุด โดยแยกเป็นชุดในชั้นเรียน 10 ชุด และชุดทบทวนที่บ้าน 10 ชุด แต่ละชุดจะมีใบความรู้ ใบงานคล้ายๆ กัน ทั้งด้านการอ่านออกเสียงคำและการเขียนสะกดคำ จะมี 5 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 ครูอธิบายวัตถุประสงค์ของเนื้อหาที่จะเรียน ขั้นที่ 2 ครูอ่านใบความรู้ให้นักเรียนฟัง ขั้นที่ 3 ครูอ่านใบความรู้ทีละคำและให้นักเรียนอ่านออกเสียงตาม ขั้นที่ 4 นักเรียนอ่านใบความรู้ออกเสียงเป็นคำทีละคำ ขั้นที่ 5 ครู แก้วไขชี้แนะคำที่นักเรียนอ่านออกเสียงไม่ถูกต้อง ส่วนชุดทบทวนที่บ้านกับผู้ปกครองมี ขั้นตอนเช่นกัน คือ ขั้นตอนที่ 1 นักเรียนอ่านใบความรู้ให้ผู้ปกครองฟัง ขั้นที่ 2 ผู้ปกครองสังเกตการอ่านออกเสียงคำว่าถูกต้องหรือไม่ ขั้นที่ 3 ผู้ปกครอง แก้วไขใบความรู้ที่นักเรียนอ่านออกเสียงคำไม่ถูกต้อง ขั้นที่ 4 ผู้ปกครองอ่านออกเสียงคำตามใบความรู้ให้นักเรียนอ่านตามทีละคำ และขั้นที่ 5 นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงคำตามใบงานอีกครั้ง ดัง

ทฤษฎีการเรียนรู้ของบันดูราที่กล่าวว่าการเรียนรู้ของมนุษย์ส่วนมากเป็นการเรียนรู้โดยการสังเกตหรือการเลียนแบบบันดูราเชื่อว่าทั้งสิ่งแวดล้อม และตัวผู้เรียนมีความสำคัญเท่าๆกันซึ่งจากการทดลองครั้งนี้นักเรียนได้ฝึกฝนทำตามแบบฝึกทักษะภาษาไทยตามรูปแบบที่กำหนดให้ ทำให้นักเรียนเกิดการเลียนแบบจากตัวแบบที่กำหนดให้ทำให้เกิดเรียนรู้ที่ดีขึ้น และการเรียนการสอนจะประสบความสำเร็จ ก่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ที่ ผู้สอนจะต้องกำหนดมุ่งหมายให้ชัดเจนแน่นอน รวมทั้งสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ และเกณฑ์การประเมินผลที่ชัดเจน จึงสามารถสรุปได้ว่าการใช้แบบฝึกทักษะทางภาษาไทยด้านการอ่านออกเสียงคำและการเขียนสะกดคำ เป็นส่วนสำคัญที่ทำให้เด็กบกพร่องทางการเรียนรู้ได้พัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำและการเขียนสะกดคำได้จริง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยด้านการสอนอ่านเป็นคำของอังฉรา นาคทรัพย์ (2546: 61) ที่พบว่าเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ด้านการอ่านที่ได้รับการสอนเป็นคำสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการเขียนสะกดคำ ผลการศึกษาก็สอดคล้องกับผลการวิจัยของหรรษา บุญนาฮีน (2546: 64) ซึ่งพบว่าการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของอรทัย นุตรดิษฐ์ (2540: 74) ที่พบว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำหลังการสอนโดยใช้แบบฝึกสูงกว่าก่อนใช้แบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลการวิจัย พบว่าสาเหตุที่ทำให้ทักษะการอ่านออกเสียงคำและการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่บกพร่องทางการเรียนรู้ มีระดับคะแนนการเรียนสูงขึ้น ทั้งนี้สืบเนื่องมาจากสาเหตุดังต่อไปนี้

1. แบบฝึกทักษะทางภาษาไทย ด้านการอ่านออกเสียงคำและการเขียนสะกดคำ มีกระบวนการสอนซึ่งเน้นปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน และนักเรียนกับผู้ปกครองเป็นสำคัญ การกระตุ้นให้นักเรียนเรียนรู้ช้าบ่อยๆ โดยใช้ภาษาในการฟัง พูด อ่าน และเขียน ทำให้การพัฒนาภาษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

2. แบบฝึกทักษะภาษาไทยที่จัดขึ้นเป็นคำที่ใช้ในบทเรียนที่นักเรียนได้ผ่านการเรียนรู้มาแล้ว ช่วยให้นักเรียนเข้าใจได้อย่างรวดเร็ว สอดคล้องกับหลักการสอนสำหรับเด็กที่บกพร่องทางการเรียนรู้ คือฝึกทันทีหลังจากเด็กได้เรียนรู้ในเรื่องนั้นๆ ฝึกซ้ำหลายครั้งเน้นเฉพาะเรื่องที่ต้องการฝึก และมีคำชี้แจงสั้นๆ ที่ทำให้เด็กเข้าใจวิธีทำได้ง่ายใช้เวลาไม่นานเกินไป

3. ผู้ปกครองมีความเข้าใจปัญหาเด็กบกพร่องทางการเรียนรู้มากขึ้น และให้ความร่วมมือดีมากในการร่วมประชุมแต่ละครั้ง เริ่มตั้งแต่การยอมรับว่าเด็กมีความบกพร่องทางการอ่านออกเสียงคำ และการเขียนสะกดคำจริง มีความตั้งใจที่จะช่วยเหลือและเข้าร่วมการประชุมเพื่อหา

แนวทางร่วมกับครูและผู้วิจัยในการสร้างแบบฝึกทักษะภาษาไทย แล้วนำไปฝึกทบทวนที่บ้านกับเด็กบกพร่องทางการอ่านออกเสียงคำและการเขียนสะกดคำ

4. นักเรียนที่เป็นกลุ่มทดลอง มีความมั่นใจมากขึ้น ซึ่งจากการสอบถามของครู ผลจากการทดลอง นอกจากทำให้นักเรียนที่บกพร่องทางการเรียนรู้มีความสามารถด้านการอ่านออกเสียงและการเขียนสะกดคำดีขึ้นกว่าก่อนการทดลองแล้วยังทำให้นักเรียนมีความมั่นใจในตัวเอง มีความมั่นคงทางอารมณ์ กล้าซักถามและสนใจในการเรียนมากขึ้น และเมื่อกลับไปบ้านนักเรียนมีความรับผิดชอบมากขึ้นจะทบทวนบทเรียนกับผู้ปกครองสม่ำเสมอ รวมถึงให้ความสนใจกับการบ้านอื่นๆ ซึ่งน่าจะส่งผลดีต่อการเรียนของนักเรียนในรายวิชาอื่นๆด้วย

6. สัมพันธภาพระหว่างครูกับผู้ปกครองดีขึ้น ต่างฝ่ายต่างเข้าใจกับปัญหาการอ่าน เขียนหนังสือไม่ได้ ของเด็กบกพร่องทางการเรียนรู้

7. ผู้ปกครองมีความสนใจ ในการเข้าร่วมทำกิจกรรมตั้งแต่เริ่มแรกทำให้เกิดความรู้สึกที่ดีและต่อเนื่อง

8. บรรยากาศในครอบครัวมีความเข้าใจ อบอุ่นมากกว่าเดิมผู้ปกครองเองลดการใช้อารมณ์กับเด็ก และเมื่อกลับไปบ้าน นักเรียนมีความรับผิดชอบมากขึ้น จะกลับมาทบทวนบทเรียนกับผู้ปกครองสม่ำเสมอ รวมถึงให้ความสนใจกับการบ้านอื่นๆ ด้วย ซึ่งน่าจะส่งผลดีต่อการเรียนของเด็กในรายวิชาอื่นๆ ด้วย

ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้

1. แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำ และการเขียนสะกดคำของ เด็กบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้านการอ่านออกเสียงคำ และการเขียนสะกดคำที่ได้รับการสอนอ่านออกเสียงเป็นคำ และเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด จะได้ผลดีต้องอาศัยการมีส่วนร่วมการส่งเสริมและการเอาใจใส่จากผู้ปกครองอย่างสม่ำเสมอ ดังนั้นครู ผู้ปกครอง หรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็ก สามารถที่จะนำวิธีการสอนอ่านออกเสียงเป็นคำและการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกดนี้ไปใช้ในการแก้ไขปัญหาในการอ่าน การเขียนของเด็กได้ เพื่อให้เด็กมีความสามารถในการอ่านออกเสียงคำ การเขียนสะกดคำ ได้เรียนรู้คำศัพท์ อันเป็นพื้นฐานของการอ่านในระดับสูงต่อไป

2. แบบฝึกทักษะภาษาไทย การอ่านออกเสียงคำนี้เป็นวิธีที่ใช้กับนักเรียนที่เริ่มต้นเรียนอ่านออกเสียงคำและเขียนสะกดคำก่อนที่จะไปอ่าน หรือเขียนเป็นประโยคข้อความ หรือเนื้อเรื่อง หรือช่วยแก้ไข ฝึกฝนในการช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านออกเสียงคำและการเขียนสะกดคำ

3. ควรให้นักเรียนได้มีโอกาสในการอ่านออกเสียงคำ เขียนสะกดคำในประโยค ข้อความ หรือเนื้อเรื่อง เพื่อให้นักเรียนได้พบเห็นคำ และได้ฝึกฝนในการอ่านออกเสียงคำ และเขียนสะกดคำบ่อยๆ โดยให้เข้าใจความหมายของเรื่องด้วย
4. ควรนำแบบฝึกทักษะภาษาไทยการอ่านออกเสียงคำและการเขียนสะกดคำนี้ให้เด็กได้ฝึกทบทวนอย่างต่อเนื่อง โดยกำหนดเรียนในชั่วโมงซ่อมเสริม

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทยการอ่านออกเสียงคำ และเขียนสะกดคำกับเด็กนักเรียนที่บกพร่องทางการเรียนรู้ทุกระดับชั้น
2. ควรมีการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการอ่านออกเสียงคำ การเขียนสะกดคำของนักเรียนที่บกพร่องทางการเรียนรู้กับวิธีการสอนแบบอื่นๆ

Prince of Songkla University
Pattani Campus